

3. Som en eld och som et wäder, som
en tanka som en dröm, som en bro af swa-
ga bräder, Brytes af den minsta ström,
Som en eld bland furu-stäcker, som
en gnistra ibland krut, Så är kärlek städs
bland Gåfvar, tändes snart men släck-
nar ut.

4. Åt min Zephis all den ömhet, jag
dig i mitt hjerta bär, vittnar at den stör-
sta sällhet är at wara lyckligt kär; Him-
mel lätt då denna låga aldrig nänsin släc-
kas ut; En det wor! en ljuflig gåfwa om
jag Zephis feck til slut.

5. Hvad kan då min Sällhet störa,
När jag hyser sådant hopp? At min Ze-
phis wil mig göra lycklig i mitt lefnads
lopp ömhet utan qwal och smärta blir
då bägges säkra lott, sedan jag mitt
troгна hjerta enot hennes
byta fått.

Den som Wisan köper, ser öre öfbrig pruta på: En den
med behägne trötsamt löper, behöfwer wäl en slant också.

G5516

123.

En helt ny Samling,
Af utvalda och ganska wackra

Kärleks-

Sisor,

Den Första:

O! huru ensam må jag lefwa och
hur stor Melancholie ic.

Sjunges som: Kulen böst med rågn och råfn.

Den Andra:

Så önskar jag eder mång tusend
god natt ic.

Sjung. som: Du storre Manhaftige Preussische jelle:

Den Tredje:

Min hjertans wän och tåcka siäl ic.

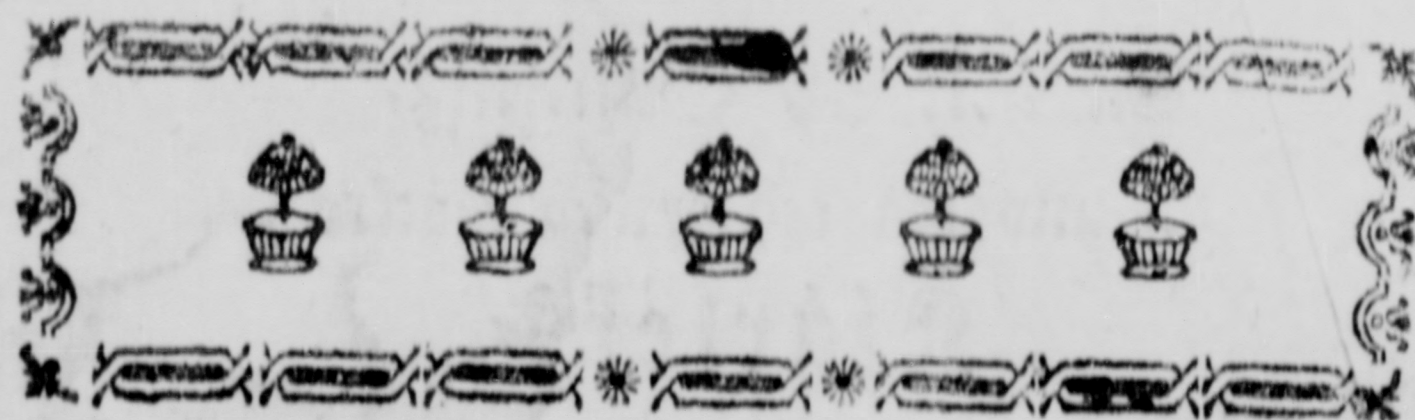
Sjung. som: Åt hjertans lilla ljuflwa wän, ic.

Den Sjerde:

När jag någon gång wil siunga ic.

Sjung. som: Wackra Jungfru lilla Wänstog ic.

Tryckte nu i år 1782.

I.

D! huru ensam må jag lefwa, **A**lck huru
stor Melacholie, Ser jag här om
mig at swäfwa, **D** huru skal jag blifwa
fri, **D** wi går jag så allena, **W**ar är
då min kjaraste, **D**! i trån, o i grenar,
Låt mig Henne nu få se.

2. **D**! i foglar som här flunger, **F**ly-
gen här til Köpenhamn, **O**pner edre
flunge-tungor **R**oper på min **A**ngels
namn, **S**äger hwad jag här månd li-
dal, **A**lt miniforg hon är så stor, **S**äger
at jag tidt af qwida, **ö**nstar mig den
swarta jord.

3: **B**eder hon wil sig förbarma, **s**ä-
ger i wil wisa wäg, **W**ar hon finna kan
mig wema, men i fall hon swarar nej,
Flyger ned til hennes läppar, **D**ch en
kys hitbringor mig, **A**lt ej längtan al-
dels dräper, **H**ranes wän så ynkelig.

4. Här jag daglig går och suckar,
Aldrig

Aldrig ser en trofast wän, **J**ag för
gea mig uptäcker, utan blått för him-
nelen, **A**ll min glädje är at tala,
Dch om min kjaraste, **H**öga berg oc
ödnar, gifwer echo af mitt we.

Sejd winden disturerar, **B**.
Sejd wi oss a wil, **F**ram de sucka-
Wenint, **D**ch dron til **D**.
Allerwackerst mig **D**ch b. **S**.

På frästa skaller, **n**u är kommit
War ing ser de foglar swä, (hän,
Ty alla mig då, **ö**nstar Köpenhamn
Degår oss, **F**ör at komma (ingen,
Stör i skogarna omwänt
Stör i skogarna omwänt

Star **D**ch de lunkar, **A**lt jag snart skal
omina fört.

7. **S**kulle någon til mig komma, med
det bud du resa skal, **D**hur wille jag mig
glädja, då min frögd blef utan tal, **J**a
jag wille gärna gifwa, **B**ort alt hwad
jag ägde qwar, **D**ch så sidsst til afsked
skrifwa, **S**en och här på bark och trä.

8. **F**ar nu wäl i skogar gröna, som
en glädje för mig war, **H**är jag dig min
wän den sköna, **S**tädsse uti tankar här.

26.
Sär nu väl i djur och fåglar, Sär nu
väl du gröna lund, Hos min Angel vil
jag himna, all min sorg i denna stund.

Den Andra:

1.
Så öfvar jag eder mångt,
Doch så må jag förne
er om min
dröm
fivets

2.
O! huru ensam må jag lefwa, Uck huru
stor Melancholie jag har om
mig at sitta min. Jag har om
fri, Därför har mig och skäl jag blifwa
då, Allervackerste käresten min, War är
du, o i grenar,

3.
Så far nu då väl min
Jag dig ej förglömmes svinger, Kär,
Jag må mig på resan begärwa
Så länge jag finnes uti lifwe,
Wil jag sända mine bref öfwer bord,
Öfwer bärg och dalar så långt uti nord,
Allervackerste käresten min.

4.
Doch hwem kan segla förutan wind,
Doch hwem kan jaga utan hundar,
Hwem kan kasta sitt Ankar på det djup,
Där aldrig finnes någon grunde,
Men jag wil sända min äror om bord,
Kan jag icke segla så kan jag dock ro,
Allervackerste käresten min.

127. 4.
Så önske wi af vårt hjerta och sin
Wår resa må lyckeliger blifwa,
At wi måtte komma til Köpenhamn igen,
Doch finna våra wänner uti lifwe,
Dock skal wi hoppas det blifwer väl
en gång,

Stjönt wi är långt borta i främman-
de land,

Allervackerste käresten min.

5.
På främmande ställen wi nu är kommit
War inga wänner är at finna, (hän,
Ty alla våra wänner är i Köpenhamn
De går oss rätt aldrig utaf minne, (ingen,
Stjönt tiden, den löper så sorgellst af,
War timma, den är för oss så lång som en
Allervackerste käresten min. (dag,

6.
När wäntar jag skrifwelse ifrån Köpen-
hamn, I frän min hjertans allerkäreste, (hän,
Det hafwer hon skrifwit med sin egen
Doch lagt det uti hennes gömma, (hand,
Hon skrifwer mig til för hon wil ha swar,
Ja det skal ske på den samma dag,
Allervackerste käresten min.

Den

Min hjertans wän och tåcka själ,
 Du söta ängel min,
 När får mitt hjerta som sig qwal
 När tröst af Huset din?
 Aldrig mitt sinne nöjer sig
 För'n det din wänskap har,
 Näst Gud jag högt wil älska dig
 I klar och muren dag:
 2. Ty ingen sing på jorden här
 Som mig kan göra glad,
 Allenaft du min ros så kär
 Och hjertans Lillje-bled,
 Att kunde jag i all min tid
 Så njuta wänskap din!
 Ty du är tåck god lust och blid,
 Att wore du nu min!
 3. Mång andra älska en kort tid
 Men åter ändra sig,
 Ej finna ska du ängel blid
 En sådan kärlek uti mig
 Låt ingen annan älska dig
 Ej älska du igen,
 Mång fästeman förutan mig
 Min säckersöta wän.
 4. En trogen själ en trogen wän.
 Jag är in til min graf.
 War du och trogen mig igen.

Så

Så går dig alltid bra
 All otrohet then wara må
 Långt borta ifrån dig,
 In ottron plågar alltid få
 Mång plågor öfwer sig.
 5. Adjo min Aldrakäraste wän
 Du söta ängel min;
 När får jag seåda dig igen
 Och njuta wänskap din?
 Til slut ger jag min högra hand,
 Att dig min hjertans ros.
 Gud fäste detta kärleks-band
 Hans ängel ware hos!!!

Damon och Herr Sprätt. Lilla Kønets största Allfare.

Den Sjerde:

När jag någon gång wil siunga kär-
 lek första ämnet är, Hjertat liksom
 styr min tunga Då jag honom loford
 bär, Sjelf jag tycker at min luta ger då
 flera ömma ljud, kan ej hjertat där af
 sluta, Kärlek är des råtra Gud.

2. Som jag hört om honom talas,
 Jag fått lifwet af hans hand, Bör den
 skulden ej betalas tänker jag bestört i
 Land? Hjertat kan ej bördan bära af
 så stor okunnighet; Men wil ingan mig
 då lära Swad jag ännu icke wet.

3. Som